

Vrš, 2013, olej na plátně, 100x150 cm

Úsvit, 2013, olej na plátně, 40x60 cm

Podzimní květ, 2013, olej na plátně, 150x200 cm ▶

„Vyhledávám umění, které mě donutí přemýšlet, takové, co uchvátí napoprvé a dojme nebo rozesměje. To, jakým způsobem byla věc vytvořena, mě zajímá až v druhé řadě. Proto ani nerozlišuji umění na klasicky malované a to ostatní. Myslím, že je nepodstatné, zda naši představu budeme plácet barvou, křičet ji na ulici nebo promítat na zeď.“ Oldřich Tichý

Oldřich Tichý patří k umělcům, kteří se začali pravidelně objevovat na české umělecké scéně v osmdesátých letech 20. století. Jedná se o období, kdy zaznamenáváme výrazný nástup nové generace a s ní spojený průvan, který pivil do poměrně uzavřeného konzervativního uměleckého prostředí „čerstvý vzduch“ nasycený nejaktuálnějšími tendencemi světového umění, filozofií postmodernismu (H. Lyotard). Postmoderní umělecká generace nabídla naší scéně nový, hodnotově nezaújatý, pluralitní pohled na svět, v němž na jedné straně neztrácejí na významu závažná existenciální témata, a na druhé dochází k liberalizaci ve prospěch svobodného přebývání ve světě minulosti, exotiky a mytologie (Tvrdohlaví, Měkkohlaví, neoexpresivní tendence, ad.). Ovšem ne všichni se zcela vzdali vazeb na domácí prostředí, na tradici českého umění minulého století, vazeb na „klasický“ obraz, na tvorbu vytvářející a zanechávající záměrné dílo, které má trvat. Nová, romantická estetika se odvolávala mimo jiné k příkladu českého symbolismu, k řadě solitérních osobností počátku 20. století. Právě tyto rysy už od samotných počátků charakterizují také tvorbu Oldřicha Tichého.

Lidský a umělecký profil Oldřicha Tichého spoluvytvářelo nejenom harmonické rodinné prostředí, ale také časté pobyty na zemitém valašském venkově (u rodičů v Tichově u Valašských Klobouk), setkání s malířem Zdeňkem Matyášem, kterého si velmi vážil, hradištská „umprumka“ – čas malin nezralých, s ní spojená doba hledání a zrání, uzavírání životních přátelství, vztahů a stálých vazeb. Dva roky strávené v kroměřížské psychiatrické léčebně, kde před přijetím na pražskou Akademii působil jako arteterapeut, ovlivnily patrně jeho ranou převážně figurální malbu, převládající po celá studia. Počátky samostatného malířského myšlení se projevily už v podivuhodných zátiších, v nichž je již patrně opouštění víceméně intuitivně-expresivních malířských pozic a důraznější směřování ke stavbě imaginativního obrazu na bázi racionálnější založeného kompozičního řádu. Ke konci osmdesátých let začíná nejen nová životní etapa (založení rodiny), související s přestěhováním na dojetřický statek, ale především začínají se objevovat první charakteristické obrazové kompozice, které těží z kulturních a přírodních artefaktů, z vrstevnaté symboliky monumentálně citěných předmětů v abstraktním prostředí obrazové plochy, jež uvádí umělcovu tvorbu do souvislosti českého umění 20. století, zejména s imaginativními tendencemi třicátých let. V této době vzniká zásadní přelomový obraz „Žiju sám ve zdejších lesích“, signifikantní pro další tvorbu. „Znakovost, symboličnost svého druhu, obrazu Oldřicha Tichého není zakódována jen ve tvaru, jež vyvolává asociace, ale ve způsobu malby, v barvě a její průzračnosti či naopak její hmotnosti. Tvar se může malbou stát nehmotným, barva nebe naopak těživou hmotou. Tichého obrazy demonstrují, že svět tají energii, která promlouvá zcela proti vší navyklosti, proti všemu očekávání“ (Ivan Neumann).

„Sametová revoluce“ v roce 1989 otevřela nejen dveře do světa, ale i nabídla řadu nových příležitostí a možností. Oldřich Tichý začal pravidelně vystavovat v zahraničí, řada obrazů se dostala do významných privátních uměleckých sbírek, získává Cenu nadace The Pollock-Krasner Foundation v New Yorku, která mu umožnila věnovat se soustavně, bez vážnějších existenčních problémů, vlastní tvorbě. „Umění dnes více než jindy stojí před hledáním kontinuity smyslu. Tichého práce ji zdá se nalézají. Připomínají lidem vytrácející se rozměr svobody. Jejím podstatným znakem je paměť a vnitřní znak schopný spojovat viděné, představované a symbolické. ... Energie těchto prací vyplývá také z prožitku času, který je v nich uložen. Nablížeji nám možnost nového uchopení sebe a světa. Ohlas Tichého obrazů dosvědčuje, že diváci do nich dokázali vstoupit a prožít je“ (Jana Šálková).

Oldřich Tichý / obrazy

Jaro o velikonocích, 2013, olej na plátně, 100x150 cm

Věneček, 2013, olej na plátně, 80x90 cm

V noci na háku, 2013, olej na plátně, 80x90 cm

Žebříky a dráty, 2012, olej na plátně, 100x100 cm

Autobiografické údaje

* 15. září 1959 Gottwaldov/ Zlín

Studia: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti (1974–1978, obor: dekorativní a užitá malba v architektuře a propagaci, J. Blažek, J. Gajdoš), Akademie výtvarných umění v Praze (1980–1986, ateliér malby, F. Jiroudek) • V letech 1978–1980 vedl kurz arteterapie v psychiatrické léčebně v Kroměříži • **Ceny:** 1995 získal cenu nadace Pollock Krasner Foundation v New Yorku • Člen: skupina Most (od r. 1989), SVU Mánes; žije a pracuje v Dojetřicích.

Výstavy samostatné: 1979 Kroměříž, 1988 Praha 6-Blatiny, Kulturní středisko, Galerie Zámeček, Obrazy, 1989 Köln am Rhein (D), Obrazy, 1990 Lausanne (CH), Galerie 14, Obrazy; Praha, Galerie mladých U Řečických, Obrazy, 1991 Dorsten (D), Galerie TR, Obrazy; Cisterciácký klášter Plasy (s T. Švédou a F. Hodonským), 1992 Marl (D), Kunstraum Lorra&Giese, Obrazy; Náchod, Galerie výtvarného umění, Obrazy; Tábor, Galerie Lucina, Svět O. Tichého (s J. Boreckým), 1993 Waalwijk (NL), Galerie Dijkstra, Obrazy; Zlín, Státní galerie, Městské divadlo, Obrazy; Praha, Galerie Via Art, Venkovský fundament, 1994 Praha, Galerie Via Art, Okno do tebe; Praha, Investiční a poštovní banka (s L. Sorokáčem), 1995 Jablonec nad Nisou, Galerie MAG, Obrazy, 1996 Kačina, státní zámek (s J. Ambrozem); Praha, Galerie Via Art, Obrazy, 1997 Antwerpen (B), Galerie Dijkstra, Obrazy; Kutná Hora, Obrazy; Kačina, státní zámek (s J. Ambrozem), 2000 Antwerpen (B), Galerie Dijkstra, Obrazy, 2001 Příbram, Galerie Františka Drtikola, Zámeček, Obrazy, 2003 Praha, Galerie Václava Špály, Já a Ty, 2006 Zlín, Krajská galerie výtvarného umění – Dům umění, Retrospektiva, 2008 Antwerpen (B), Galerie Dijkstra, Obrazy; Praha, Nová síň, Jiná vesta (s M. Kotrbou), 2009 Ostrava, Galerie Magma, Jedním tahem nízko nad zemí, 2010 Praha, Galerie Kartografie (s M. Kotrbou); Praha, Snirchův dům (s P. Župníkem), 2011 Praha, tiskárna Kartografie (s M. Kotrbou); Šumperk, Galerie J. Jilka, Ten okamžik; Antwerpen (B), Galerie Dijkstra; 2012 Kutná Hora, Galerie F. Jeneweina; Vrchlabí,

Dva, 2013, olej na plátně, 25x25 cm

Kulturní dům Střelnice, Galerie Na Půdě; Louny, Galerie XXL, Vír znaků a kousek nekonečna (s P. Bestou); Rožnov pod Radhoštěm, Galerie CREARS, 2013 Antwerpen (B), Galerie Dijkstra (s Theo Niermeierem), Křižovice u Nedvědic, Galerie Z ruky; Praha Divadlo Komedie, V labyrintu cesta; Antwerpen (B), Galerie Dijkstra, 2014 Uherské Hradiště, Galerie Slováckého muzea, Obrazy.

Zastoupení ve veřejných sbírkách: Národní galerie Praha, MK ČR Praha, Moravská galerie Brno, Galerie du Cobra Paris (F), Galerie Dijkstra Antwerpen, Galerie 14 Lausanne (CH), Galerie výtvarného umění Náchod, Středočeská galerie v Kutné Hoře, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně.

Oldřich Tichý | obrazy, Galerie Slováckého muzea v Uherském Hradišti, 23. 1. – 16. 3. 2014.

Vydalo Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, příspěvková organizace Zlínského kraje. Odpovědný redaktor PhDr. Ivo Frolec; grafická úprava Ema Pelikánová; text PhDr. Milada Frolcová; foto Oto Palán. Tisk Joker s.r.o. Masarykovo nám. 35, Uherské Hradiště.

© Slovácké muzeum v Uherském Hradišti.